

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/106/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4210010673
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4210010673.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému H. R. , pre pokračovací trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona účinného do 01.01.2006, o odvolaní obžalovaného H. R. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 10.07.2012, sp. zn. 1T/62/2010, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 7. novembra 2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok o výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a :

Obžalovaný

H. R., narodený XX.XX.XXXX v F., trvale bytom

X., S. W. XXXX/XX

o d s u d z u j e:

Podľa § 148 odsek 5 Trestného zákona účinného do 01.01.2006 (ďalej len „Trestný zákon“) s použitím § 35 odsek 3 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 35 odsek 1 Trestného zákona a s použitím § 40 odsek 1, odsek 5 písmeno c/ Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 2 (dva) roky.

Podľa § 39a odsek 3 Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 35 odsek 3 Trestného zákona z r u š u j e s a výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Komárno z 25.06.2012 sp. zn. 1T/81/2012 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný H. R. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona účinného do 01.01.2006 na skutkovom základe, že:

- dňa XX. H. XXXX na D. úrade v X. ako jediný konateľ a spoločník spoločnosti R., s. r. o. so sídlom X., D. 8, Z. XX XXX XXX, ktorá spoločnosť bola s účinnosťou od 1. apríla 2004 registrovaná ako štvrťročný platca dane z pridanej hodnoty podal daňové priznanie na daň z pridanej hodnoty za II. štvrťrok 2004, v rámci ktorého si uplatnil právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty vo výške XX.XXX,XX eur (t. j. XXX.XXX,-Sk) na základe dodávateľských faktúr č. XXX/XXXX, XXX/XXXX, XXX/XXXX a XXX/XXXX o nákupe smrekovej guľatiny od dodávateľa U. s. r. o. so sídlom Banská Bystrica, Q. Y. XX, Z. XX XXX XXX, pričom k dodaniu fakturovaného tovaru nedošlo, čím porušil ustanovenia § 49 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, § 51 odsek 1 písmeno a/ zákona číslo 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a takto skrátil daň z pridanej hodnoty vo výške XX.XXX,XX eur (t. j. XXX.XXX,-Sk),

- dňa XX. K. XXXX. na Daňovom úrade v X. ako jediný konateľ a spoločník spoločnosti R., s. r. o. so sídlom X., D. 8, Z. XX XXX 177, ktorá spoločnosť bola s účinnosťou od 1. apríla 2004 registrovaná ako štvrťročný platca dane z pridanej hodnoty podal daňové priznanie na daň z pridanej hodnoty za III. štvrťrok 2004, v rámci ktorého si uplatnil právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty vo výške XX.XXX,XX eur (t. j. XXX.XXX,-Sk) na základe dodávateľských faktúr č. XX/XXXX, XX/XXXX, XX/XXXX, XX/XXXX, XX/XXXX a XX/XXXX o nákupe agátovej a smrekovej guľatiny od dodávateľa U. s. r. o. so sídlom U. U., Q. Y. XX, Z. XX XXX XXX, pričom k dodaniu fakturovaného tovaru nedošlo a vo výške XX.XXX,XX eur (t. j. XXX.XXX,-Sk) na základe dodávateľských faktúr č. XX/XXXX, XX/XXXX, XX/XXXX, XX/XXXX, XX/XXXX, XX/XXXX, XX/XXXX. XX/XXXX a XX/XXXX o nákupe guľatiny od dodávateľa G. s. r. o. so sídlom Ružomberok, Q. A. F. XX, Z. XX XXX XXX, pričom k dodaniu fakturovaného tovaru nedošlo, čím porušil ustanovenia § 49 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, § 51 odsek 1 písmeno a/ zákona číslo 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a takto skrátil daň z pridanej hodnoty vo výške XX.XXX,XX eur (t. j. X.XXX.XXX,-Sk),

- dňa XX. H. XXXX na Daňovom úrade v X. ako jediný konateľ a spoločník spoločnosti R., s. r. o. so sídlom X., D. 8, Z. XX XXX XXX, ktorá spoločnosť bola s účinnosťou od 1. apríla 2004 registrovaná ako štvrťročný platca dane z pridanej hodnoty podal daňové priznanie na daň z pridanej hodnoty za IV. štvrťrok 2004, v rámci ktorého si uplatnil právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty vo výške XX.XXX,XX eur (t. j. XXX.XXX,-Sk) na základe dodávateľských faktúr č. X/XX/XXXX, X/XX/XXXX a X/XX/XXXX o nákupe guľatiny od dodávateľa G. s. r. o. so sídlom N., Q. A. F. XX, Z. XX XXX XXX, pričom k dodaniu fakturovaného tovaru nedošlo a vo výške XX.XXX,XX eur (t. j. X.XXX.XXX,-Sk) na základe dodávateľských faktúr č. XX/XXXX, XX/XXXX, XX/XXXX, XX/XXXX, XX/XXXX, XXX/XXXX, XXX/XXXX, XXX/XXXX, XXX/XXXX a XXX/XXXX o nákupe agátovej a smrekovej guľatiny od dodávateľa U. s. r. o. so sídlom U. U., Q. Y. XX, Z. XX XXX XXX, pričom k dodaniu fakturovaného tovaru nedošlo, čím porušil ustanovenia § 49 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, § 51 odsek 1 písmeno a/ zákona číslo 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a takto skrátil daň z pridanej hodnoty vo výške XX.XXX,XX eur (t. j. X.XXX.XXX,-Sk),

pričom týmto konaním na ujmu štátneho rozpočtu Slovenskej republiky skrátil daň z pridanej hodnoty celkovo vo výške XXX.XXX,XX eur (t. j. X.XXX.XXX,-Sk).

Za to mu bol podľa § 148 odsek 5 Trestného zákona účinného do 01.01.2006, s použitím § 35 odsek 3, § 35 odsek 1, § 299a odsek 3, § 40 odsek 1, odsek 5 písmeno c/ Trestného zákona účinného do 01.01.2006, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 39a odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona účinného do 01.01.2006 zaradený do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Zároveň podľa § 35 odsek 3 Trestného zákona účinného do 01.01.2006 súd vo výroku o treste zrušil rozsudok Okresného súdu Komárno z 25. júna 2012, č. k. 1T/81/2012-754, právoplatný 25. júna 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku, podal v zákonnej lehote, teda včas, odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, proti výroku o treste.

V odôvodnení odvolania uviedol, že od spáchania skutkov, či už v jednom alebo v druhom konaní prešlo desať, prípadne osem rokov. Táto skutočnosť má byť zohľadnená aj v zmysle mimoriadneho zníženia

trestu. Taktiež poukázal na to, že k spáchaniu skutku obsiahnutého v rozsudku v konaní 1T 62/10 ako aj v konaní 1T 81/2012 sa v plnom rozsahu doznal. Spáchanie skutkov oľutoval. Jedná sa o poľahčujúce okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadnuť pri ukladaní trestu. Domnieva sa, že v danom prípade mohol súd prvého stupňa upustiť od uloženia súhrnného trestu, prípadne uložiť mu dlhšiu skúšobnú dobu.

Z uvedených dôvodov žiadal odvolaniu vyhovieť a žiadal napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku zrušiť a s poukazom na ustanovenie § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci rozhodnúť tak, že mu uloží miernejší trest odňatia slobody, prípadne od uloženia súhrnného trestu upustiť.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavil, na verejné zasadnutie bol riadne a včas predvolaný, výslovne žiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti. Za splnenia zákonných podmienok uvedených v § 293 odsek 7 Trestného poriadku sa preto verejné zasadnutie odvolacieho súdu konalo v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok, upustiť od uloženia súhrnného trestu a alternatívne obžalovanému uložiť miernejší trest v zmysle petitu písomných dôvodov odvolania.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že všetky okolnosti vytýkané v dôvodoch odvolania, súd prvého stupňa zohľadnil vo výroku o treste a to aplikáciou ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu a z tohto dôvodu považovala odvolanie obžalovaného za nedôvodné a navrhla ho zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné .

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 Trestného poriadku a ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, ktoré by mali mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaných na obhajobu.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil, tak ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Krajský súd preskúmal v odvolacom konaní len napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, teda výrok o treste. Pokiaľ ide o výrok o vine a právnej kvalifikácii konania obžalovaného súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanovením § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o preskúmaný výrok v napadnutom rozsudku, krajský súd sa stotožňuje s úvahami súdu prvého stupňa, že v prípade obžalovaného by bol trest, ktorý mu mal byť uložený za použitia zákonnej trestnej sadzby neprimerane prísny a to z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku, s ktorými sa aj krajský súd v celom rozsahu stotožňuje. Taktiež použitie ustanovenia § 35 odsek 3 Trestného zákona a uloženie obžalovanému trestu súhrnného je správne a v súlade so zákonom. Krajský súd sa stotožňuje

s úvahami súdu prvého stupňa, že s poukazom na spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a výšku skrátenia dane neprichádzalo v prípade obžalovaného do úvahy uloženie trestu odňatia slobody, výkon ktorého by mu bol podmiennečne odložený a preto krajský súd neakceptoval v tomto smere ani odvolacie námietky obžalovaného a ani jeho návrh na upustenia od uloženia súhrnného trestu, pretože trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno z 25.06.2012 sp. zn. 1T/81/2012 vzhľadom na výšku skrátenia dane a rozsah konania obžalovaného v prejednávanej veci nepovažuje za dostatočný. Krajský súd však pri preskúmaní výroku o treste dospel k záveru, že súd prvého stupňa v prípade obžalovaného nedostatočne zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní k trestnému činu v podstate priznal, urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Tr. poriadku a tým umožnil súdu prvého stupňa vykonať dokazovanie len vo vzťahu výroku o treste a týmto svojím postupom napomohol súdu a podstatne skrátil konanie. Tieto poľahčujúce okolnosti odôvodňujú preto záver, že trest mu uložený napadnutým rozsudkom je prísny a so zreteľom na uvedené, krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a to podľa § 321 odsek 1 písm. d/, písm. e/, odsek 2 Tr. poriadku, pretože súd prvého stupňa pri zaradení obžalovaného do príslušnej nápravno výchovnej skupiny rozhodol v rozpore s ustanovením § 39a odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona. Uložil obžalovanému trest odňatia slobody podľa § 148 odsek 5 Trestného zákona účinného do 01.01.2006 s použitím § 35 odsek 3 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 35 odsek 1 Trestného zákona a za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 40 odsek 1, odsek 5 písmeno c/ Trestného zákona a to súhrnný trest odňatia slobody dva roky a za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 39a odsek 3 Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do prvej nápravno výchovnej skupiny.

Súčasne zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno z 25.06.2012 sp. zn. 1T/81/2012 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takto uložený trest považuje krajský súd za trest primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.